

ERUDITIO
MORES
FUTURUM

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
Filozofická fakulta

Editor
Vladimír Patráš

POLARITY, PARALELY A PRIENIKY JAZYKOVEJ KOMUNIKÁCIE

**Zborník príspevkov
z 8. medzinárodnej vedeckej konferencie
o komunikácii
konanej 6. – 7. 9. 2012 v Banskej Bystrici**

 BELIANUM

Banská Bystrica 2014

**POLARITY, PARALELY A PRIENIKY
JAZYKOVEJ KOMUNIKÁCIE**

**Zborník príspevkov
z 8. medzinárodnej vedeckej konferencie o komunikácii
konanej 6. – 7. 9. 2012 v Banskej Bystrici**

Editor
Vladimír Patráš

Banská Bystrica
2014

 BELIANUM

Recenzenti

prof. PhDr. Alena Jaklová, CSc.

doc. PhDr. Ján Bosák, CSc.

Editor

prof. PaedDr. Vladimír Patráš, CSc.

Redakčná rada

prof. PhDr. Juraj Dolník, DrSc. – Univerzita Komenského, Bratislava

Dr. h. c. prof. PhDr. Ján Findra, DrSc. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

prof. PhDr. Jana Hoffmannová, DrSc. – Ústav pro jazyk český

Akademie věd ČR, Praha

prof. PhDr. Jan Kořenský, DrSc. – Univerzita Palackého, Olomouc

prof. dr. hab. Kazimierz Michalewski – Uniwersytet Łódzki, Łódź

Dr. h. c. prof. PaedDr. Pavol Odaloš, CSc. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

prof. PaedDr. Vladimír Patráš, CSc. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

Dr. h. c. prof. PhDr. Ján Sabol, DrSc. – Univerzita Pavla Jozefa Šafárika, Košice

prof. dr. sc. Diana Stolac – Sveučilište u Rijeci, Rijeka

doc. PhDr. Jana Klincková, PhD. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

doc. Mgr. Jaromír Krško, PhD. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

doc. PhDr. Michal Šmigel, PhD., prodekan pre vedeckovýskumnú činnosť

a doktorandské štúdium – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

doc. Alžbeta Uhrinová-Hornoková, PhD., mim. prof. – Výskumný ústav

Slovákov v Maďarsku, Békéscsaba

PaedDr. Ivan Očenáš, PhD. – Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica

© Všetci autori

ISBN 978-80-557-0731-0

OBSAH

Úvodné slovo	8
--------------------	---

TEORETICKO-METODOLOGICKÉ ZDROJE, RÁMCE A ROZHRAŇIA JAZYKOVEJ KOMUNIKÁCIE

Juraj Dolník

Riadiaci princíp komunikácie	12
------------------------------------	----

Ján Findra

Základné štylistické pojmy a predmet štylistiky (Vymedzenie vzťahu medzi textom a štýlom)	24
--	----

Jana Hoffmannová

Stylistická profilace sféry odborné komunikace: kolik neformálnosti snese současný český vědecký text?	31
---	----

Jan Kořenský

Implicitní axióm	43
------------------------	----

Ján Sabol

Ekvipolentné protiklady medzi členmi binárných opozícií jazykovo-semiotických štruktúr	48
---	----

Milada Hirschová

Evidenciální markery, modifikátory, větná adverbia, predikáty – další rozhraní pragmatiky a sémantiky v syntaxi	67
--	----

KOMUNIKAČNÉ SFÉRY, KOMUNIKAČNÉ SITUÁCIE A LINGVISTICKÁ TEÓRIA

Kazimierz Michalewski

Przenikanie stylu niskiego do textów medialnych 80

Jana Klincková

Jazyk bilbordov 88

Anastazija Vlastelić

Što muškarci žele... Reklamne strategije

(na primjeru reklamiranja proizvoda namijenjenih muškarcima) 103

Jaromír Krško

Proprium ako súčasť komunikačného registra 116

Mária Imrichová

Zložky právnej komunikácie

alebo komu sú texty zákonov adresované 124

Iveta Bónová

Konsonantické skupiny v detskej reči

ako „predobraz“ zreľazovania nesonánt v slovenčine 133

Martina Bodnárová

Verba dicendi v neinštitucionálnej komunikácii dospelých

na východnom Slovensku 143

Lucia Satinská

Jazyková krajina Bratislavy: Dunajská ulica 157

Eva Čulenová

Môže totalitný systém ovládať myseľ ľudí? 168

JAZYKOVÉ KONTAKTY, TRANSLAČNÁ KOMUNIKÁCIA A SOCIOLINGVISTIKA

Anita Hut'ková

Polarity, paralely a prieniky jazykovej, interkultúrnej,
transkultúrnej a translačnej komunikácie 190

Eva Schwarzová

Tlmočník ako mediátor interkultúrnej komunikácie 204

Vladimír Patráš

Sociolingvistické pohľady na vnorený text e-periodík
v prostrediach slovanských jazykov 216

Vladimír P. Polách

Komunikační strategie českých poslanců
na Facebooku 233

Pavol Odaloš

Populizmus ako koordináta súčasnej politickej komunikácie 243

Lujza Urbancová

Zdvorilosť počas vedenia dialógu
v rámci výskumu hovorenej komunikácie 249

Jana Miškovská

Komprimačné stratégie
pri titulkovaní dokumentárnych textov 257

Lena Ivančová

Korelačné tendencie
medzi zvukovou konexiou a sémantikou textu 266

Alžbeta Uhrinová-Hornoková

Slovenská komunikácia v Maďarsku 273

Eva Horváthová-Farkasová

Striedanie jazykových kódov v reči žiakov
slovenských a nemeckých národnostných gymnázií v Maďarsku 283

Anna Guzy – Bernadeta Niesporek-Szamburska

Komunikacja na lekcji a bariery interakcyjne 293

Irena Orszulik	
Strukturovaný dialog v mediaci	311
Ladislav György	
Hovorená podoba jazyka v meste Veľký Krtíš – výsledky analýz, syntetické závery a prínos sociolingvistického výskumu	320
Záverečné slovo	332

PROPRIUM AKO SÚČASŤ KOMUNIKAČNÉHO REGISTRA

Jaromír Krško

PROPER NAME AS A PART OF COMMUNICATION REGISTER

The paper deals with functioning of proper names in various communication situations and social communities. Proprium is an inseparable part of vocabulary and likewise appellative lexis, proper names are also differentiated according to communication spheres, communication situations and communication registers. The paper also emphasizes different application of antroponymic part of proper names in communication as compared with toponymy.

KEYWORDS

communication register, individual register, group register, social community

Najnovšie sociolingvistické výskumy zameriavajú pozornosť na faktory, ktoré pôsobia na fungovanie a používanie jazyka ako dorozumievacieho prostriedku. Jedným z takýchto dôležitých faktorov je spoločnosť a jej diferenciácia na rôznorodé sociálne a profesijné spoločenstvá. D. Slančová uvádza, že „čím diferencovanejšia je societa, ktorá istý jazyk používa, tým diferencovanejší je aj samotný jazyk; čím diferencovanejšie sú komunikačné sféry a typy komunikačných situácií, tým viac sa diferencuje preferenčný spôsob vyjadrovania, spätý s týmito sférami a situáciami“ (Slančová, 1999, s. 93). Jednotlivé society používajú charakteristické lexikálne prostriedky označované termínom *register*, ktorý je definovaný ako „situačne podmienený spôsob jazykového prejavu, spätý s konkrétnym druhom spoločnej činnosti ľudí“ (Slančová, 1999, s. 96). Register je širší termín ako sociolekty (slangizmy, profesionalizmy, argotizmy) – tak to chápe M. Ološtiak (2011, s. 271) aj D. Slančová, ktorá vymedzuje dvojaké chápanie registra:

1. *sociolingvistické chápanie registra*, ktoré je spojené s rečovými varietami rozličných sociálnych skupín spojených spoločnými záujmami alebo profesiou, pričom podstatou registra nie je len samotná lexika viažuca sa na sociálnu skupinu a jej činnosť, ale aj používanie frazeologizmov alebo špeciálnych gramatických konštrukcií (Slančová, 1999, s. 95). Register nepredstavuje okrajovú časť jazyka, ale tvorí aktívnu zložku komunikácie v rámci sociálnych interakcií príslušníkov daných societ. Komplexný komunikačný register človeka je individuálny, zložený z mnohých čiastkových subregistrov, ktoré závisia od počtu a druhu sociálnych skupín, ktorých súčasťou daný jednotlivec je. D. Slančová hovorí aj o aktívnych a pasívnych komunikačných registroch jednotlivca, ktorých rozsah a stupeň ovládania poukazuje na jazykovú skúsenosť jedinca a môže sa prejavovať napr. pri paródii, scénkach imitujúcich iné sociálne skupiny, žartoch a pod. Zo sociologického hľadiska tieto komunikačné aktivity predstavujú hranie rol a napodobňovanie statusov iných ako vlastných sociálnych skupín, ktorým zodpovedá príslušný komunikačný register.

Repertoár komunikačného registra society ako súbor všetkých subregistrov jednotlivých členov skupiny poukazuje na jedinečnosť tejto skupiny a odlišnosť od ostatných spoločenstiev. Zjednocujúcim činiteľom sociálnych skupín do väčších celkov sú rovnaké alebo veľmi podobné situačné podmienky, ktoré ponúkajú podmienky na vytváranie veľmi podobných komunikačných registrov. Na príslušnosť jednotlivca ku skupine potom poukazuje ovládanie registra danej sociálnej skupiny týmto jednotlivcom. Neoddeliteľnou súčasťou komunikačného registra sú aj vlastné mená. Rozsah onymie ako súboru všetkých vlastných mien registra je determinovaný potrebami presne pomenovať, identifikovať a diferencovať objekty sveta, v ktorom sa daná spoločnosť pohybuje.

D. Slančová chápe register aj v jeho 2. *pragmatickej rovine*, ktorá ho charakterizuje ako „schopnosť ľudí naznačovať a meniť svoj postoj ku komunikačným partnerom pomocou jazykových prostriedkov. Tak potom rozoznávame formálny a neformálny register, ktorý sa často jazykovo prejavuje pomocou odlišných oslovovacích foriem, napr. vykvanie – tykanie“ (Slančová, 1999, s. 95 – 96). V súvislosti s vlastnými menami sa pragmatická rovina registra objavuje napr. v toponymii výberom topolexém v momente tvorby toponyma, markantnejšie však pragmatickú funkciu uplatňuje človek

pri používaní hypokoristických podôb antroponým, ale aj zooným, prezývok a pod. v závislosti od druhu sociálnej skupiny, momentálnej nálady a pod.

Pričinou napätia medzi formálnym a neformálnym antroponymickým komunikačným registrom je aj kontaminácia úradného, poloúradného a súkromného onymického systému na jednej strane a rozličných úrovni jazykového kontaktu (celonárodná úroveň, lokálna úroveň a individuálna úroveň), na druhej strane. Úrovne jazykového kontaktu zo sociolingvistického hľadiska analyzoval W. Lubaš na VII. slovenskej onomastickej konferencii r. 1976 (Lubaš, 1980; Krško, 2003a, s. 305), ktorý rozlišuje jednotlivé úrovne podľa hierarchie a označuje ich písmenami A, B, C – najvyššie je celonárodná úroveň, nižšie je lokálna úroveň a individuálna úroveň stojí najnižšie.

Komunikujúci vyberajú zo svojich registrov príslušné (a komunikačne vhodné) podoby antroponým, čím zároveň v komunikácii fixujú svoj sociálny status a príslušnú rolu. V situáciách, v ktorých jeden z komunikantov vstupuje do dialógu ako druhý v poradí a neodhadne zámer komunikačného partnera (jeho výber jazykového kontaktu a príslušnej úrovne), musí v priebehu dialógu korigovať komunikačnú úroveň a zvoliť inú podobu propria. V. Blanár hovorí, že „zaradenie mena do príslušného onymického podsystemu predpokladá istú znalosť druhového jedinca (s J. Dolníkom možno hovoriť o onymickej presupozícii)“ (Blanár, 1996, s. 162). Príkladom na takúto situáciu by mohlo byť stretnutie dvoch spolužiačok z gymnázia po mnohých rokoch a predstavenie manžela manželkinej bývalej spolužiačke:

A: „Zoznámte sa, toto je môj manžel.“

B: „Krško.“

A: „Toto je moja bývalá spolužiačka.“

C: „Kata.“

B: „Jaro.“

Predstavovanie oboch zainteresovaných bolo podľa zásad spoločenského správania – muž bol predstavený žene ako prvý a potom bola predstavená žena mužovi. Muž podal žene ruku a zvolil si komunikačnú úroveň A – predstavil sa priezviskom. Predstavená bývalá spolužiačka však volila neformálnu (lokálnu) úroveň a predstavila sa ako *Kata*. Následne došlo ku korekcii úrovne, ktorú si

zvolil muž – predstavil sa ešte raz krstným menom, ale v neoficiálnej podobe (*Jaro*, nie *Jaromír*), pretože žena sa predstavila podobou *Kata*, nie *Katarína*.

Ak sa vrátíme k úvahám D. Slančovej o tom, že repertoár komunikačného registra society je tvorený subregistrami jednotlivých členov skupiny, je potrebné zamyslieť sa nad tým, ako tento fakt vplýva na propriá, ktoré sú súčasťou registra. Z komunikačného, funkčného i pragmatického hľadiska je potrebné odlišiť antroponymickú zložku registra od toponymickej.

Antroponymický register jednotlivca (ARJ) predstavuje súbor všetkých antroponym a ich foriem (napr. hypokoristických podôb, prezývok) všetkých členov sociálnych skupín, do ktorých tento jednotlivec patrí a ktorých pozná. ARJ je determinovaný časovou existenciou sociálnych skupín (po zániku skupiny zaniká nominačná funkcia antroponym tejto skupiny), sociálnymi statusmi členov týchto skupín a pragmatickými aspektami vstupujúcich do komunikácie zo strany členov societ (pozri napr. Krško, 2000, s.77). ARJ je tak isto ako apelatívny komunikačný register či slovná zásoba vnútorne diferencovaný na subregister blízkych osôb, subregister okrajových osôb, príp. môžeme vyčleniť subregister osôb, ktoré netvoría s jednotlivcom sociálne skupiny (antroponymá tzv. spoločenského alebo kultúrneho kontextu [k tomu Ološtiak, 2007, s. 188] – mená umelcov, športovcov, politikov a pod.).

Každý človek sa stáva súčasťou rôznych societ od svojho narodenia až po smrť – po narodení je súčasťou rodiny, v ktorej má statusy dieťaťa, súrodenca, vnuka, postupne sa okruh jeho sociálnych skupín rozširuje – stáva sa súčasťou kolektívu v materskej škole, základnej, strednej, často vysokej škole. Popri týchto societach paralelne existuje v rôznych záujmových skupinách, neskôr pracovných kolektívoch, získava status manžela, milenca, otca, starého otca. Niektoré sociálne statusy jednotlivca získava (narodí sa do viacpočetnej rodiny s odstupom mnohých rokov od starších súrodencov, narodí sa ako dvojča, prípadne je jedináčikom a pod.), niektoré statusy získa postupne – v školskom kolektíve sa postupne vypracuje na šikovného žiaka ochotného pomôcť spolužiakom, na pracovisku získa vedúcu funkciu, pretože tomu zodpovedá jeho vzdelanie a schopnosti. Všetkým sociálnym statusom zodpovedá dynamický aspekt statusu – sociálna rola, ktorá sa vykonáva, hrá. Rola

je súbor určitých povinností, obmedzení, predpísaného správania, ale aj súbor privilégií.¹ Z hľadiska proprií však k jednotlivým sociálnym statusom patria aj rôzne podoby antroponým tvoriace antroponymický register jednotlivca.

Tým, že jedinec je súčasťou viacerých societ, jeho antroponymický register predstavuje súčet subregistrov všetkých societ, ktorých je členom.

Analýze ARJ sa doteraz nevenovala pozornosť, skôr išlo o výskum prezývok v konkrétnych sociálnych skupinách – prezývky žiakov na základných, stredných a vysokých školách, prezývky v učiteľskom kolektíve, hypokoristické podoby mien v rodinnom prostredí atď., čiže sa skúmal **antroponymický register** (sociálnej) **skupiny** (ARS), ktorý predstavuje súčet všetkých subregistrov členov tejto skupiny. Členovia society ovládajú antroponymický register svojej skupiny – napr. výskumom na ZŠ v Bobrove r. 2004 sme získali 82 prezývok u 50 nositeľov (Krško, 2006, s. 9) – antroponymický register skupiny v tomto prípade by obsahoval prezývky *Sisa, Opička, Mary, Rajo, Simson, Deňa, Zajac, Elvis, Párky, Buchta, Panáčik, Žirafa, Ryšavec, Pavúk, Fúzač* atď. Ale členovia society neovládajú celkový antroponymický register každého člena skupiny – spolužiaci na vysokej škole vedia, všetky podoby prezývok spolužiakov v skupine, ale nevedia, ako konkrétnu spolužiačku volajú doma, v jej rodnej dedine, akú prezývku mala na strednej škole, ako ju oslovuje starý otec a pod.

Zložitosť sociálnych väzieb a začlenenie jednotlivca do viacerých sociálnych skupín v súčasnosti výrazne odhaľujú internetové sociálne siete – každý člen takejto siete má zoznam priateľov, sú tam však rôzni ľudia – zo školy, z práce, z detstva, rodinní príslušníci a podobne. Ak nás niekto kontaktuje a požiada o priateľstvo, niektoré siete ponúkajú novému členovi možnosť pridať mu našich priateľov – v tomto momente si človek uvedomuje diferenciaciu súboru virtuálnych priateľov, resp. sociálnu členitosť svojich sociálnych skupín, ktorých je členom a musí starostlivo

---

¹ Roly sú vymedzené statusom – status dieťaťa mu „predpisuje“ počúvať rodičov, pomáhať v domácnosti, nepozerať večerné televízne programy a pod. Status riaditeľa podniku mu predpisuje správať sa kultúrne k zákazníkom, chodiť vhodne oblečený, byť diplomatický vo vyjadrovaní a pod.

vyberať z kontaktov tie, ktoré má spoločné s novoprihláseným priateľom.

Sociálne vnímanie toponymického priestoru sa v niektorých ukazovateľoch od antroponymie odlišuje. Ide predovšetkým o emocionálny a pragmatický aspekt v komunikácii – človek neprežíva sociálne väzby medzi (ne)živou prírodou a emocionálna prepojenosť s krajinou vyplýva vlastne zo sociálnej prepojenosti s príslušnou skupinou ľudí (obyvatelia rodnej obce, rodinné väzby, priateľské väzby a pod.).

Tak isto ako pri antroponymických systémoch, môžeme aj v toponymii uvažovať o **toponymickom registri jednotlivca** (TRJ) a **toponymickom registri (sociálnej) skupiny** (TRS). V zásade platia tie isté pravidlá pri vytváraní TRJ – ide o súčet toponymických subregistrov societ, ktorých jednotlivec je členom. Rôznym druhom sociálnych skupín a vzniku sociálnych toponým sme venovali pozornosť v mnohých štúdiách (najmä Krško, 1998a, 1998b, 2003b), v ktorých sme rozdelili sociálne skupiny podľa veku – detské, mládežnícke; societa rodiny, obce; sociálne skupiny fungujúce na báze záujmov (poľovníci, rybári, športovci a pod.). Sociálne toponymá (alebo v rámci predchádzajúcich úvah – toponymické registre skupín) vznikajú a fungujú v horizontálnom a vertikálnom smere (pozri Krško, 2003b, s. 64). V rámci vertikálneho smeru môžeme preto uvažovať o TRS nielen v rozsahu rodnej obce vymedzenej príslušným chotárom, ale môžeme uvažovať aj o národnej toponymii zviazanej s etnickou skupinou (v porovnaní s inými toponymickými sústavami). K tomuto názoru nás priviedla samotná definícia sociálnych toponým, ktoré sú definované ako špecifické vlastné mená charakteristické pre určitú, relatívne uzavretú societu, odlišujúce toto spoločenstvo od spoločenstiev susedných. Tento druh proprií sa vyznačuje nízkou komunikačnou potenciou, pretože (z hľadiska väčších societ) označuje málo dôležité geomorfologické objekty² a časovou a priestorovou ukotvenosťou. Časová a priestorová ukotvenosť znamená, že sociálne toponymum existuje len v čase existencie sociálnej skupiny a viaže sa na konkrétny onymický priestor (Krško, 2003b, s. 64).

---

² Označiť objekt, resp. hodnotiť jeho dôležitosť je relatívne, pretože niekedy (v málo členitom teréne) je dôležitá akákoľvek odlišnosť (vyvýšenina, údolie, odlišná vegetácia, pri vodných tokoch tvar, koryto a pod.). Naopak, v členitom teréne sú dôležité len veľmi výrazné javy. Dôležitosť objektu teda rastie v závislosti od detailného „pohľadu“ na krajinu.

Na záver možno zhrnúť: propriá sú neoddeliteľnou súčasťou slovnej zásoby jazyka a tak isto ako apelatívna lexika, aj vlastné mená podliehajú diferenciacii podľa komunikačných sfér, komunikačných situácií a komunikačných registrov. V rámci individuálneho registra jednotlivca môžeme uvažovať o antroponymickom a toponymickom registri jednotlivca a sociálne antroponymá a toponymá fungujú v rámci sociálnych skupín a tvoria antroponymický a toponymický register týchto skupín.

LITERATÚRA

- BLANÁR, Vincent. 1996. *Teória vlastného mena*. 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. 250 s. ISBN 80-224-0490-X.
- KRŠKO, Jaromír. 1998(a). Mikrosociálne toponymá. In: *13. Slovenská onomastická konferencia : Zborník referátov z 13. slovenskej onomastickej konferencie konanej v Modre-Piesku, 2. – 4. 10. 1997*. Bratislava : Filozofická fakulta UK v Bratislave; Bratislava : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV, 1998, s. 115 – 119. ISBN 80-85586-11-8.
- KRŠKO, Jaromír. 1998(b). Toponymický priestor v komunikácii malých sociálnych skupín. In: *Slovenský národopis*, 46, 1998, č. 1, s. 80 – 101.
- KRŠKO, Jaromír. 2000. Sociálno-psychologické aspekty pomenovania. In: *Vlastné mená v jazyku a spoločnosti. Zborník referátov zo 14. slovenskej onomastickej konferencie, Banská Bystrica 6.-8. 7. 2000*. Zost. J. Krško – M. Majtán. Bratislava – Banská Bystrica : Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV – Fakulta humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, 2000, s. 75 – 84. ISBN 80-8055-429-3
- KRŠKO, Jaromír. 2001. Fungovanie proprií v rôznych komunikačných situáciách. In: *Jazyková komunikácia v 21. storočí. Zborník zo 4. medzinárodnej vedeckej konferencie o komunikácii, Banská Bystrica 13. – 14. september 2000*. Banská Bystrica : Fakulta humanitných vied UMB, 2001, s. 241 – 247. ISBN 80-8055-464-1.
- KRŠKO, Jaromír. 2003(a). Propriá v mediálnom priestore. In: *Komunikácia a text. Zborník referátov z konferencie Komunikácia a text, Prešov, 15. – 16. 11. 2001*. Prešov : Fakulta humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity, 2003, s. 304 – 311. ISBN 80-89038-21-2
- KRŠKO, Jaromír. 2003(b). Sociálny priestor v onymii (Vznik onymických subsystémov – sociálnych toponým). In: *Metodologia badań onomastycznych*. Olsztyn : Ośrodek Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego, 2003, s. 61 – 70. ISBN 83-87643-73-4.

KRŠKO, Jaromír. 2003(c). Úloha stredy a okraja societ pri tvorbe vlastných mien. In: *Okraj a stred v jazyce a literatúre. Sborník z mezinárodnej konferencie*. Ústí nad Labem : Pedagogická fakulta Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, 2003, s. 82 – 86. ISBN 80-7044-479-7.

KRŠKO, Jaromír. 2006. Komparácia slovenských a poľských žiackych prezývok. In: *Sociálny kontext onymie*. Zost. J. Krško. Banská Bystrica – Prešov : Fakulta humanitných vied a Pedagogická fakulta UMB v Banskej Bystrici – Fakulta humanitných a prírodných vied PU v Prešove, 2006, s. 6 – 14. ISBN 80-8083-195-5.

LUBAŠ, Władysław. 1980. Społeczne warianty nazw własnych we współczesnej polszczyźnie. In: *Spoločenské fungovanie vlastných mien. VII. slovenská onomastická konferencia. (Zemplínska šírava 20. – 24. septembra 1976.) Zborník materiálov*. Bratislava : Veda, 1980, s. 25 – 30.

OLOŠTIAK, Martin. 2007. *Jazykovoštruktúrne a komunikačno-pragmatický status vlastného mena (adaptácia anglických proprií v slovenčine)*. 1. vyd. Prešov : Filozofická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove, 2007. 226 s. ISBN 978-80-8068-637-6.

OLOŠTIAK, Martin. 2011. *Aspekty teórie lexikálnej motivácie*. 1. vyd. Prešov : Filozofická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove, 2011. ISBN 978-80-555-0334-9.

SLANČOVÁ, Daniela. 1999. Potrebuje reflexia súčasnej slovenskej jazykovej situácie pojem register? In: *Retrospektívne a perspektívne pohľady na jazykovú komunikáciu. I. diel. Materiály z 3. konferencie o komunikácii, Banská Bystrica-Donovaly, 11. – 13. septembra 1997*. Banská Bystrica : Pedagogická fakulta UMB a Fakulta humanitných vied UMB, 1999, s. 93 – 100. ISBN 80-8055-287-8.

Doc. Mgr. Jaromír KRŠKO, PhD.
Filozofická fakulta UMB
Katedra slovenského jazyka a komunikácie
Tajovského 40
P. O. Box 263
974 01 BANSKÁ BYSTRICA
SLOVENSKO
jaromir.krsko@umb.sk

Názov

POLARITY, PARALELY A PRIENIKY JAZYKOVEJ KOMUNIKÁCIE
Zborník príspevkov z 8. medzinárodnej vedeckej konferencie o komunikácii
konanej 6. – 7. 9. 2012 v Banskej Bystrici

Editor

prof. PaedDr. Vladimír Patráš, CSc.

Jazyková redakcia

Vladimír Patráš

Redakcia anglických resumé

Petra Strnáďová, Dagmar Škvareninová

Motív obálky, grafická úprava

Vladimír Patráš, Zuzana Ceglédyová

Náklad

100 ks

Rozsah

334 s. 23,18 AH; 25,57 VH

Vydanie

prvé

Formát

A5

Vydavateľ

Vydavateľstvo Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici – BELIANUM

Tlač

EQUILIBRIA s. r. o., Košice

ISBN 978-80-557-0731-0

2014